

Đời Là Vô Thường

(Lời: Cư sĩ Diệu Âm Diệu Ngộ)

Ngày xưa bé nhỏ có biết đâu mới vui đây mai buồn.
Ngày xưa bé nhỏ có biết đâu mới thương yêu rồi xa.
Ngày xưa bé nhỏ có biết đâu thăm tươi đây mai tàn.
Ngày xưa bé nhỏ có biết đâu sống đây mai thành tro.

Ngày xưa bé nhỏ có hay đâu mới thanh xuân mai già
Già rồi bệnh chết, kéo theo sau tiếng oán than biệt ly.
Ngày xưa bé nhỏ có hay đâu kiếp nhân sinh luân hồi
Chịu nhiều đau khổ nối tiếp nhau phút giây không nào nguôi.

Xưa tôi tưởng đời là vĩnh cửu.
Tưởng cuộc đời tươi như hoa thắm mãi không tàn.
Tưởng rằng đời luôn yêu thương như trăng đêm rằm
Không gì buồn lo, luôn vui tươi đùa trong nắng.

Đâu ai ngờ đời là cay đắng
Trần ngập sâu đau trong kiếp sống con người.
Chạnh lòng thâm than sao tôi sanh ra cuộc đời
Trôi dòng ngược xuôi kiếp người biết đâu bến bờ.

Một ngày tỉnh thức hiểu biết ra lúc xưa bao mê lầm.
Giờ lòng cương quyết cắt đứt đi bao oan gia trầm luân
Để lòng thanh thoát sống yên vui với câu A Mi Đà.
Niệm Phật tinh tấn để mai sau vãng sanh sang Cực Bang!

Đường Xưa Lối Cũ

(Nhạc sĩ: Hoàng Thi Thơ)

*Đường xưa lối cũ có
bóng tre, bóng tre....*